

**Bruxelles, 7 septembrie 2026
(OR. en)**

**12848/26
ADD 1**

**Dosar interinstituțional:
2026/0257 (NLE)**

**ENER 551
RELEX 1116
COWEB 107
COEST 646**

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	7 septembrie 2026
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2026) 464 annex
Subiect:	ANEXĂ la Propunerea de DECIZIE A CONSILIULUI privind poziția care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului ministerial al Comunității Energiei în ceea ce privește recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine pentru energia electrică din surse regenerabile emise de părțile contractante la Comunitatea Energiei și de statele membre ale UE

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2026) 464 annex.

Anexă: COM(2026) 464 annex

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 7.9.2026
COM(2026) 464 final

ANNEX

ANEXĂ

la

Propunerea de DECIZIE A CONSILIULUI

**privind poziția care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul
Consiliului ministerial al Comunității Energiei în ceea ce privește recunoașterea
reciprocă a garanțiilor de origine pentru energia electrică din surse regenerabile emise
de părțile contractante la Comunitatea Energiei și de statele membre ale UE**

ANEXĂ

Decizia 2026/xx/MC-EnC privind recunoașterea garanțiilor de origine emise de părțile contractante la Comunitatea Energiei în UE

CONSILIUL MINISTERIAL AL COMUNITĂȚII ENERGIEI,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Energiei (denumit în continuare „tratatul”), în special articolele 42 alineatul (1), articolul 47 litera (b) și articolele 76, 84 și 85, având în vedere Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile¹, inclusiv astfel cum a fost adaptată la Comunitatea Energiei și adoptată în cadrul acesteia prin Decizia 2021/14/MC-EnC a Consiliului ministerial și modificată prin Decizia 2022/02/MC-EnC a Consiliului ministerial, în special articolul 19,

având în vedere concluziile Consiliului ministerial al Comunității Energiei din 15 decembrie 2023 și 12 decembrie 2024 privind recunoașterea garanțiilor de origine emise de părțile contractante la Comunitatea Energiei în Uniunea Europeană,

întrucât:

- (1) Crearea unui cadru stabil de reglementare și de piață, capabil să atragă investiții în producerea de energie electrică din surse regenerabile, promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, stabilirea condițiilor pentru comerțul cu energie în spațiul unic de reglementare și dezvoltarea concurenței pe piețele energiei la o scară geografică mai largă și exploatarea economiilor de scară se numără printre obiectivele-cheie ale Tratatului de instituire a Comunității Energiei, astfel cum se prevede la articolul 2 din acesta.
- (2) Atingerea obiectivelor stabilite pentru ponderea energiei din surse regenerabile necesită realizarea de progrese substanțiale de către părțile contractante în ceea ce privește creșterea gradului de utilizare a energiei din surse regenerabile pe teritoriile lor.
- (3) Prin faptul că furnizează clienților finali dovezi că o anumită cantitate de energie electrică a fost produsă din surse regenerabile și poate fi transferată independent de energia electrică produsă, garanțiile de origine au o valoare de piață care poate fi utilizată pentru a stimula în continuare investițiile în producția de energie electrică din surse regenerabile.
- (4) Articolul 19 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile [denumită în continuare „Directiva (UE) 2018/2001”] instituie un sistem de recunoaștere reciprocă a garanțiilor de origine între statele membre ale Uniunii

¹ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

Europene și permite extinderea acestuia la țări terțe, sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții.

- (5) Având în vedere că Comunitatea Energiei a adaptat și adoptat Directiva (UE) 2018/2001 prin Decizia 2021/14/MC-EnC a Consiliului ministerial [„Directiva (UE) 2018/2001 adaptată”], iar Uniunea Europeană este parte la Comunitatea Energiei, este oportun ca sistemul UE de recunoaștere reciprocă a garanțiilor de origine să se extindă la părțile contractante la Comunitatea Energiei odată ce acestea îndeplinesc condițiile prevăzute în prezenta decizie.
- (6) Recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine între părțile contractante la Comunitatea Energiei și statele membre ale Uniunii Europene impune ca toate părțile să se alinieze la aceleași principii și cerințe juridice și să continue să le respecte efectiv. Prin urmare, este necesar să se stabilească condițiile pe care trebuie să le îndeplinească fiecare parte contractantă înainte și după acordarea recunoașterii.
- (7) Ar trebui stabilită o procedură referitor la evaluare, la procesul decizional pentru recunoaștere și la aplicarea normelor privind recunoașterea garanțiilor de origine pentru energia electrică produsă din surse regenerabile.
- (8) În sensul prezentei decizii, recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine între părțile contractante la Comunitatea Energiei și statele membre ale Uniunii Europene nu necesită importul și exportul direct de energie între părțile contractante și statele membre ale Uniunii Europene.
- (9) Prezenta decizie nu aduce atingere sistemelor respective de recunoaștere reciprocă a garanțiilor de origine în cadrul Uniunii Europene între statele membre ale Uniunii Europene în temeiul Directivei (UE) 2018/2001 și în cadrul Comunității Energiei între părțile contractante în temeiul Directivei (UE) 2018/2001 adaptate.
- (10) Comunitatea Energiei a adaptat și adoptat Directiva (UE) 2019/944 privind piața energiei electrice prin Decizia 2021/13/MC-EnC a Consiliului ministerial, obligând părțile contractante să pună în aplicare această decizie și să îndeplinească obligațiile care decurg din ea. Aceasta include, în special, cerința ca informațiile minime să fie incluse pe factură și în informațiile de facturare, și ca ele să includă o mențiune conform căreia comunicarea informațiilor privind energia electrică din surse regenerabile se face utilizând garanțiile de origine,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

Prezenta decizie stabilește condițiile și procedurile pentru recunoașterea reciprocă, între statele membre ale Uniunii Europene și părțile contractante la Comunitatea Energiei, a garanțiilor de origine pentru energia electrică din surse regenerabile de către un organism competent al unei părți contractante la Comunitatea Energiei sau al unui stat membru al Uniunii Europene.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

- (a) „Directiva (UE) 2018/2001 adaptată” înseamnă Directiva (UE) 2018/2001, astfel cum a fost adaptată la Comunitatea Energiei și adoptată în cadrul acesteia prin Decizia 2021/14/EnC-MC a Consiliului ministerial și modificată prin Decizia nr. 2022/02/MC-EnC a Consiliului ministerial;
- (b) „comunicarea informațiilor” înseamnă informațiile furnizate în contextul facturării energiei electrice către clienții finali în temeiul articolului 18 alineatul (6) din Directiva (UE) 2019/944 și al anexei I la aceasta, astfel cum a fost adaptată la Comunitatea Energiei și adoptată în cadrul acesteia prin Deciziile 2021/13/MC-EnC și 2022/03/MC-EnC ale Consiliului ministerial și menționate la articolul 19 alineatul (8) din Directiva (UE) 2018/2001;
- (c) „garanție de origine” înseamnă documentul definit la articolul 2 punctul 12 din Directiva (UE) 2018/2001;
- (d) „organism competent desemnat” înseamnă un organism stabilit într-o parte contractantă sau într-un stat membru al Uniunii Europene care este responsabil cu emiterea, transferul și anularea pe cale electronică a garanțiilor de origine, în conformitate cu articolul 19 din Directiva (UE) 2018/2001;
- (e) „energie electrică din surse regenerabile” înseamnă energia electrică produsă din surse regenerabile, astfel cum este listată la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2018/2001;
- (f) „Directiva (UE) 2018/2001” înseamnă Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile;
- (g) „obiectiv privind energia din surse regenerabile pentru 2030” înseamnă ponderea minimă de energie din surse regenerabile a unei părți contractante în consumul final brut de energie de la articolul 3 alineatul (2) din Directiva (UE) 2018/2001 adaptată.

Articolul 3

Recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine pentru energia electrică produsă din surse regenerabile

(1) În cazul în care, în temeiul articolului 9, Comisia Europeană evaluează că o parte contractantă a îndeplinit condițiile prevăzute la articolele 4-8, aceasta poate propune ca Grupul permanent la nivel înalt să decidă cu privire la recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine între partea contractantă respectivă și statele membre ale Uniunii Europene prin includerea părții contractante respective în anexa la prezenta decizie.

(2) După adoptarea unei decizii cu majoritate simplă de către Grupul permanent la nivel înalt, pe baza propunerii Comisiei Europene prezentate în conformitate cu alineatul (1), garanțiile de origine pentru energia produsă din surse regenerabile de energie, emise de un organism competent al unei părți contractante enumerat în anexă, sunt recunoscute de organismele competente, de registre și de participanții la piață din statele membre ale Uniunii Europene. Organismul competent, registrele și participanții la piață ai părții contractante listate în anexă recunosc garanțiile de origine pentru energia produsă din surse regenerabile emise de un organism competent al unui stat membru al UE.

(3) Drepturile și obligațiile care decurg din prezentul articol nu aduc atingere articolului 10.

Articolul 4

Condiții referitoare la *acquis*-ul comunitar privind energia din surse regenerabile

O parte contractantă trebuie să demonstreze că:

- (a) a transpus integral în legislația sa internă și a pus în aplicare Directiva (UE) 2018/2001 adaptată și obligația de a-și atinge obiectivele privind energia din surse regenerabile pentru 2030. Punerea în aplicare integrală este confirmată de Secretariat în raportul său anual de punere în aplicare; și
- (b) este pe drumul cel bun în ceea ce privește traiectoria orientativă pentru atingerea obiectivelor sale naționale privind energia din surse regenerabile pentru 2030, prin intermediul raportului său național intermediar integrat privind energia și clima care trebuie prezentat în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1999 din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, astfel cum a fost adaptat și adoptat în cadrul Comunității Energiei de către Consiliul ministerial prin Decizia 2021/14/MC-EnC și modificat prin Decizia 2022/02/MC-EnC a Consiliului ministerial.

Articolul 5

Condiții referitoare la *acquis*-ul comunitar privind energia electrică

O parte contractantă demonstrează că a transpus și a pus în aplicare integral Directiva (UE) 2019/944 privind piața energiei electrice, astfel cum a fost adaptată și adoptată în cadrul Comunității Energiei. Punerea în aplicare integrală este confirmată de Secretariat în raportul său anual de punere în aplicare.

Articolul 6

Condiții legate de instituirea și întreținerea unui sistem de garanții de origine de către organismele naționale competente

O parte contractantă demonstrează că a înființat un organism competent în temeiul articolului 19 din Directiva (UE) 2018/2001 adaptată. Organismul competent:

- (a) dispune de toate resursele umane, financiare și tehnice necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt atribuite în temeiul articolului 19 din directiva respectivă;
- (b) este independent din punct de vedere funcțional și juridic de entitățile private și, în special, de activitățile de producție/generare, comercializare și furnizare, ia decizii în mod independent, se asigură că personalul său și conducerea acționează independent de orice interes de piață sau entitate privată;
- (c) dispune de mecanismele interne adecvate pentru a se asigura că activitățile sale legate de îndeplinirea sarcinilor care îi sunt atribuite în temeiul articolului 19 din Directiva (UE) 2018/2001 adaptată se desfășoară cu acuratețe și fiabilitate, și într-un mod rezistent la fraudă, inclusiv, dar fără a se limita la proceduri adecvate de cunoaștere a clientelei (*Know-Your-Customer*, KYC) și proceduri de evaluare pentru titularii de conturi din registru care să împiedice titularii de conturi frauduloși, și

inclus dispoziții privind conflictul de interese, obligațiile de confidențialitate, un cod de conduită care să prevadă un audit eficace și transparent, proceduri de detectare și gestionare a cazurilor de abateri și fraudă, precum și un responsabil cu conformitatea independent care publică rapoarte anuale de conformitate;

- (d) face obiectul unor proceduri eficace de prevenire și detectare a spălării banilor și manipulării pieței, precum și a fraudei intracomunitare cu firme fantomă (*Missing Trader Intra-Community*, MTIC);
- (e) se asigură că fiecare garanție de origine emisă respectă cerințele articolului 19 alineatul (7) din Directiva (UE) 2018/2001 adaptată și că există o validare adecvată a informațiilor conținute în aceasta;
- (f) se asigură în orice moment că nu se emite mai mult de o garanție de origine cu o valoare de 1 MWh pentru fiecare MWh de energie electrică produsă din surse regenerabile, și că același MWh de energie electrică astfel produsă este luat în considerare o singură dată în scopul informării;
- (g) se asigură că garanțiile de origine sunt valabile timp de 12 luni de la producerea MWh-ului relevant de energie electrică din surse regenerabile, că toate garanțiile de origine care nu au fost anulate expiră cel târziu la optsprezece luni de la producerea MWh-ului relevant de energie electrică și că, în scopul informării, garanțiile de origine sunt anulate de participanții la piață în termen de cel mult șase luni de la încetarea valabilității garanției de origine;
- (h) se asigură că emiterea, transferul și anularea electronică pot fi trasabile, monitorizate și contabilizate în orice moment în conformitate cu standardul european CEN-EN 16325 în versiunea sa cea mai recentă;
- (i) semnează și pune în aplicare un acord cu furnizorul de servicii de registre electronice și participă activ la sistemul regional instituit în cadrul Comunității Energiei;
- (j) are competența de a recunoaște garanțiile de origine emise de un organism competent din fiecare stat membru al Uniunii Europene și de a notifica Secretariatul și Comisia Europeană; și
- (k) este membru al Asociației organismelor emitente (AIB), aderă la evaluările periodice relevante privind calitatea și transparența necesare în temeiul normelor care reglementează calitatea de membru al grupului AIB pentru sistemul de energie electrică, comunică aceste evaluări Secretariatului Comunității Energiei și permite transmiterea către Secretariat a feedbackului și a contribuțiilor din partea organismelor competente ale altor state membre ale UE pentru învățarea reciprocă și schimbul de bune practici sau angajează un auditor extern selectat dintr-o societate internațională de audit de renume pentru un audit anual extern financiar, procedural, de funcționalitate, de conformitate și de calitate al organismului național competent și îl publică pe site-ul său web. Pe baza rezultatelor auditului extern, Secretariatul publică un raport de conformitate ca parte a raportului său anual de punere în aplicare.

Articolul 7

Condiții referitoare la monitorizarea și punerea în aplicare a sistemului de garanții de origine

(1) Părțile contractante desemnează organisme naționale pentru a monitoriza și controla informarea cu privire la garanțiile de origine în temeiul articolului 19 alineatul (8) din Directiva (UE) 2018/2001 adaptată și al anexei I la Directiva (UE) 2019/944, astfel cum a fost adaptată la Comunitatea Energiei și adoptată în cadrul acesteia prin Deciziile nr. 2021/13/MC-EnC și nr. 2022/03/MC-EnC ale Consiliului ministerial.

(2) O parte contractantă asigură conformitatea cu articolul 19 alineatul (10) din Directiva (UE) 2018/2001 adaptată în ceea ce privește avizele emise de Secretariat și, în măsura în care statele membre sau participanții lor la piață sunt implicați, cu deciziile Comisiei Europene adoptate în temeiul articolului 19 alineatul (10) din Directiva (UE) 2018/2001.

Articolul 8

Condiții referitoare la o etapă-pilot

Organismele competente ale unei părți contractante trebuie să fi finalizat cu succes cel puțin trei teste tehnice ale transferurilor de garanții de origine pentru energia electrică produsă din surse regenerabile pe lângă un organism competent al unui stat membru al Uniunii Europene înainte ca partea contractantă respectivă să poată solicita evaluarea de către Comisie în temeiul articolului 9.

Articolul 9

Evaluarea de către Comisia Europeană

(1) La cererea unei părți contractante, Comisia Europeană, cu sprijinul Secretariatului Comunității Energiei, evaluează dacă partea contractantă respectivă a îndeplinit condițiile prevăzute la articolele 4-8 din prezenta decizie. Partea contractantă furnizează Comisiei Europene și Secretariatului Comunității Energiei, împreună cu cererea, dovezi scrise care să demonstreze îndeplinirea condițiilor.

(2) În termen de șase luni de la data primirii unei cereri menționate la alineatul (1), Comisia Europeană efectuează evaluarea, cu sprijinul Secretariatului Comunității Energiei. În acest scop, Secretariatul Comunității Energiei furnizează evaluarea sa inițială în termen de două luni și o transmite Comisiei Europene. Comisia Europeană își prezintă avizul în termen de patru luni de la data primirii avizului Secretariatului Comunității Energiei. Evaluarea este demarată imediat după depunerea unui set complet de documente justificative de către partea contractantă solicitantă. Evaluarea poate implica o verificare de către o parte terță. În cursul evaluării, serviciile Comisiei Europene sau Secretariatul Comunității Energiei pot solicita părții contractante să furnizeze clarificări suplimentare care să permită efectuarea în mod eficace a evaluării. Partea contractantă răspunde fără întârziere cererii Comisiei Europene sau a Secretariatului Comunității Energiei.

(3) Perioada de evaluare menționată la alineatul (2) poate fi prelungită de comun acord, dar nu poate depăși nouă luni.

(4) Comisia Europeană își motivează în mod corespunzător evaluarea. Comisia Europeană comunică evaluarea sa Secretariatului, care o transmite părții contractante solicitante.

(5) Dacă evaluarea Comisiei Europene menționată la alineatul (4) este pozitivă, se aplică articolul 3 alineatul (1).

(6) Dacă evaluarea Comisiei Europene menționată la alineatul (4) este negativă, Comisia furnizează recomandări relevante părții contractante. Partea contractantă nu poate solicita o nouă evaluare mai devreme de nouă luni de la data primirii evaluării.

Articolul 10

Măsuri de salvagardare

(1) Un stat membru al Uniunii Europene sau, respectiv, o parte contractantă poate refuza să recunoască o garanție de origine a unei părți contractante sau, respectiv, a unui stat membru al Uniunii Europene în cazul în care are îndoieli întemeiate cu privire la exactitatea, fiabilitatea sau veridicitatea acesteia.

De asemenea, un stat membru al Uniunii Europene poate refuza să recunoască o garanție de origine a unei părți contractante în cazul în care există elemente care dovedesc că respectarea de către partea contractantă a condițiilor prevăzute la articolele 3-7 nu mai este asigurată sau partea contractantă continuă să refuze o garanție de origine a unui stat membru al UE în pofida avizului Secretariatului emis în temeiul alineatului (3).

(2) Dacă o garanție de origine a unei părți contractante este refuzată, statul membru al Uniunii Europene care refuză garanția notifică refuzul și justificarea acestuia Comisiei Europene și Secretariatului Comunității Energiei. Atunci când Comisia Europeană, în consultare cu Secretariatul Comunității Energiei, constată că refuzul statului membru de a recunoaște o garanție de origine este nefondat, ea poate adopta o decizie prin care să solicite statului membru în cauză să o recunoască. Deciziile adoptate de Comisie pot face obiectul căilor de atac disponibile în temeiul dreptului Uniunii Europene.

(3) Dacă o garanție de origine a unui stat membru al UE este refuzată, partea contractantă care refuză garanția informează Secretariatul Comunității Energiei și Comisia Europeană cu privire la acest refuz și la justificarea sa. Dacă Secretariatul Comunității Energiei, în consultare cu Comisia Europeană, constată că un refuz al părții contractante de a recunoaște o garanție de origine a unui stat membru al UE este nefondat, el poate adopta un aviz cu privire la necesitatea ca partea contractantă să o recunoască.

(4) Procedurile prevăzute la alineatele (1)-(3) nu aduc atingere normelor privind soluționarea litigiilor prevăzute la titlul VII din tratat.

Articolul 11

Aplicarea și reexaminarea

Prezenta decizie se aplică pentru o perioadă inițială de cinci ani, care poate fi prelungită de fiecare dată cu o nouă perioadă de cinci ani, cu excepția cazului în care o parte se opune unei astfel de prelungiri, cu cel puțin două luni înainte de expirarea acesteia. Consiliul ministerial

reexaminează, de asemenea, aplicarea prezentei decizii de fiecare dată înainte de expirarea acesteia.

Articolul 12

Destinatari și intrarea în vigoare

Prezenta decizie se adresează părților și instituțiilor în temeiul Tratatului de instituire a Comunității Energiei. Ea intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Viena, la 30 noiembrie 2026.

Pentru Consiliul ministerial

.....

Președinția